

Vragen van de redactie

Over welke onderwerpen zou u graag eens iets willen lezen in de Zjwamer Gezèt? Weet u iemand voor de rubriek 'Oet Zjwame'? Of wilt u zelf een artikel aanleveren? Houd er rekening mee dat de redactie bepaalt of het bericht kan worden geplaatst en/of aangepast moet worden. De volgende editie staat gepland voor december 2022. U kunt een artikel aanleveren tot **1 november 2022**.

Reageren? Stuur een mail naar zjwamergezèt@gmail.com ■

HEUKSKE ZJWAAMS

Kwekkert

*Dae houte kwekkert in ós wanjelpark
blief waal zitte op zien plek.
Hae sjprink ech neet 't water in
en griep zich gèn insek.*

*Ouch heurs se 'm neet kwake
wie laevende kwekkerte doon.
Mit häör bolle wengskes
veure die de baovetoon.*

*De këttingzaeger haet 'm zo neergezat
det se 'm good bekieke kins.
Waem wèt, es se 'm sjtiékem kös
waert d'r mesjien waal 'ne prins.*

'Haaj Zjwame Sjoon!' Resi Bolten vrijwilliger van het eerste uur

In 2021 organiseerde de Dorpsraad in samenwerking met de Milieu- en Heemkundevereniging Swalmen een zwerfvuilactie, 'Haaj Zjwame sjoon!' Als gevolg van deze actie meldden zich vele vrijwilligers aan om een stukje Swalmen schoon te houden van zwerfvuil. Maar al ruim vóór deze actie waren er inwoners van Swalmen actief om hun buurt schoon te houden. Resi Bolten is één van hen. Op een zondagmorgen treffen we haar aan op de Prinses Julianastraat waar zij met een grijper en meerdere vuilniszakken bevestigd aan een boodschappenwagentje de straat 'onder handen' neemt.

Resi, waarom en wanneer ben jij met jouw schoonmaakwerkzaam- heden gestart?

"Ik heb bij familiebad *De Bosberg* gewerkt. Daar hielp ik 's avonds na sluitingstijd altijd mee met opruimen. Bezoekers aan het zwembad gooiden van alles overal neer: blikjes, papier maar vooral ook sigarettenpeuken." Resi wijst op een peuk die aan de rand van de weg ligt. "De filters van de sigarettenpeuken, dat is plastic, dat snappen de meeste mensen niet en dat gooien ze dan op straat! Weet je: de kinderen die na ons komen, moeten ook kunnen leven en bomen zien. De natuur is heel belangrijk en natuurlijk dat ons dorp er netjes uitziet. Het stoort mij dat mensen die roken (dat moeten ze overigens allemaal zelf weten) de peuk zomaar weggooiden. Het is een kleine moeite om deze op te ruimen: trap de peuk uit en doe deze ergens in. Ik ben met mijn opruimwerkzaamheden in het dorp al ruim zes jaar bezig. Maar voor die tijd deed ik het ook al. Als ik zwerfvuil tegenkwam, raapte ik het op. Ik doe dit altijd alleen. Aansluiting bij een clubje vrijwilligers ging niet omdat ik geen computer had. Vroeger liep ik 's morgens heel vroeg door het centrum van het dorp en nu, sinds de actie 'Haaj Zjwame Sjoon', loop ik deze route. De straten voor en naar het kasteel, een deel van de Rijksweg, de Meestersweg, Prinses Julianstraat en daartussen. Ik moet zeggen vanaf het moment dat we daar elke week lopen, valt het met de rommel mee. Je ziet het resultaat van het opruimen."

Wat kom je zoal tegen?

Resi lacht, "uh waar zal ik beginnen: blikjes, sigarettenpeuken, papiertjes, dat is verreweg het meeste zwerfvuil, maar het ergste is wel wanneer mensen hun behoefte langs de kant van de weg doen en afgeveegd hebben met

[< Lees verder op pagina 2 >](#)

een trui of zoiets. Als je dat dan met de prikker oppakt, denk je oei..... En veel poepzakjes van honden! Fijn dat de eigenaren al de hondenpoep opruimen in een zakje, maar neem dan ook de moeite om het zakje in de bak te deponeren waar dit thuishoort. Want in de natuur horen deze plastic zakjes zeker niet. Andere extreme voorbeelden van zwerfvuil zijn condooms (zeker als er kinderen lopen niet zo fijn), maar ook een lege schoendoos met aan de andere kant van de weg de oude schoenen. Dan denk ik: je kunt het meenemen tot hier, waarom laat je dit niet in de auto staan en gooi je het thuis weg? Tuinafval of bouwafval (iemand die bijvoorbeeld de badkamer heeft verbouwd) is ook iets wat ik aantref langs de weg. Men neemt zich de moeite om tot die plek te rijden, ga dan even een stukje verder door naar het milieupark en lever het daar af. Dat begrijp ik niet."

Krijg je reacties als je bezig bent?

"Er wordt veel getoeterd en mensen steken hun duim op. Onlangs, en dat vond ik echt geweldig, een jongetje van een jaar of negen, die van Boukoul kwam fietsen en zei: "Dank je wel, wat fijn". Pastoor Crasborn groet me altijd en die kwam laatst met een stuk chocolade. Dat zijn leuke reacties die mij raken. Daar doe je het voor. Overigens zijn er ook negatieve reacties, maar

deze vertellen meer over de mensen die zoiets zeggen, dan over de vrijwilligers die zwerfvuil opruimen. Ik ben er trots op als de straten schoon zijn."

Wat zou je tegen de lezers van de Zjwamer Gezet willen zeggen?

"Probeer de rommel die je maakt zelf op te ruimen. Of je nou met de fiets bent, te voet of met de auto, je neemt iets mee dat vol is, waarom dan niet als het leeg is. Op deze wijze blijven de straten in ons dorp schoon. Als we er samen de schouders onder zetten, lukt ons dit wel. Sommige mensen roepen ook 'geweldig, het is alleen jammer dat je het moet doen.' "Dat klopt, maar ik doe het graag". Resi sluit af: "Want ik moet lopen, in beweging blijven en dan doe ik liever iets dat zinvol is." ■

'Probeer de rommel die je maakt zelf op te ruimen. Op deze wijze blijven de straten in ons dorp schoon.'

**BUITEN
BETER**

Haaj Zjwame Sjoon!

Ook meehelpen om het zwerfvuil op te ruimen? Onder andere voor de Burgemeestersstraten en de Zandkuil zoeken wij nog enkele vrijwilligers. Dat geldt ook voor stukken in het buitengebied van ons mooie dorp. Iedereen kan naar eigen invulling, tempo en tijd een stukje van ons eigen dorp of buurt schoonhouden. Het kan natuurlijk ook op eigen initiatief in je eigen straat of buurt. Nu doen een aantal vrijwilligers zoals Resi Bolten dat, maar voor sommige vrijwilligers is hun 'werkgebied' aan de grote kant. Ook daar zouden we graag nog de inzet van enkele mensen willen hebben. Dan zorgen wij er samen voor dat Swalmen niet alleen het mooiste stuk van de gemeente Roermond is, maar ook het schoonste! Griepers, hesjes en vuilniszakken worden geleverd. Maar het meeste zijn we geholpen als mensen niet meer zomaar spullen weggoeien of achterlaten! Niet in de natuur maar ook niet in de bewoonde omgeving.

Wil je meedoen?

Meld je dan aan via info@mhvs.nl of secretariaat@dorpsraadswalmen.nl of hermgrd@gmail.com

Oefeningen in voormalig Rabobank pand

In het voormalige Rabobankpand aan de Markt in Swalmen zullen de komende maanden door de brandweer diverse oefeningen worden uitgevoerd.

Op termijn zal het pand worden gesloopt en plaatsmaken voor nieuwbouw: **Residentie De Kluus** (zie foto). Het wordt een appartementencomplex van vier woonlagen met in totaal zeventien appartementen.

Foto: Engelman Architecten

Tot de sloop in gang wordt gezet, zal het pand dus regelmatig door de brandweer gebruikt worden. Omwonenden hebben inmiddels een brief in de bus ontvangen. Voor de overige Swalmenaren volgt hieronder de belangrijkste informatie uit deze brief.

"Als brandweer moeten wij regelmatig oefenen in allerlei verschillende situaties. Om dit op verschillende locaties te kunnen doen hebben wij een goede relatie met gemeenten, bedrijven en woningcorporaties.

Wij hebben toestemming gekregen van gebouweigenaar Victor Adams om in het pand van de voormalige Rabobank aan de Markt 12 in uw omgeving te oefenen.

Wij zullen op diverse momenten in de komende maanden in dit pand diverse oefeningen gaan draaien welke mogelijk ook af en toe voorzien worden van oefenrook en ledverlichting om daadwerkelijke inzetten te simuleren.

Deze oefeningen kunnen plaatsvinden tussen 08:30 en 16:30 uur en zullen gedaan worden door de beroepsdienst van brandweer Roermond. Tevens is het mogelijk dat er in de avonduren tussen 19:00 en 22:00 uur ook door de vrijwillige brandweerposten uit de omgeving zal worden geoefend.

Uiteraard zullen wij de overlast tot een minimum beperken. Mocht u toch enige hinder ondervinden van onze oefeningen dan vragen we hiervoor uw begrip.

Danny Leenders,
Oefencoördinator Vakbekwaam Blijven,
Brandweer Limburg-Noord" ■

Heeft u vragen of behoefte aan aanvullende informatie?
Bel 06-34108444 of mail naar d.leenders@vrln.nl

BRANDWEER

Limburg-Noord

Dag van de Mantelzorg 2022: bent u er ook bij?

Op de jaarlijkse 'Dag van de Mantelzorg' staan niet de hulpvragers maar de mantelzorgers centraal. Een dag waarop we mensen verrassen die zorgen voor een ander. Op vrijdag 11 november zet de gemeente Roermond ú in het zonnetje! We bieden u dit keer de mogelijkheid om te kiezen uit twee locaties in de Gemeente Roermond: 's morgens in Swalmen of 's middags in De Graasj in Roermond.

Programma

Swalmen (locatie wordt later bekend gemaakt):

10.00 - 10.45 uur **Ontvangst en welkom**

10.45 - 12.15 uur **Workshop**

12.15 - 13.00 uur **Afsluiting**

Roermond in De Graasj

Knevelgraafstraat 21:

13.00 - 13.45 uur **Ontvangst en welkom**

13.45 - 16.15 uur **Workshop**

16.15 - 17.00 uur **Afsluiting**

**DAG VAN DE
MANTELZORG**

Vrijdag 11 november 2022

U mag uit onderstaande workshops uw favoriete workshop kiezen en een reserve:

Als u kiest voor de ochtend in Swalmen:

- A. Wandeling: historie en natuurgebied
- B. Voetreflex
- C. Make-up time
- D. Yoga
- E. Een winterbloemstuk maken
- F. Maak een suncatcher / windgong
- G. Winterse lekkernij maken
- H. Leer fotograferen met je smartphone

Als u kiest voor de middag in Roermond:

- I. Wandeling: historie (Teekenschool)
- J. Voetreflex
- K. Make-up time
- L. Yoga
- M. Een winterbloemstuk maken
- N. Maak een suncatcher / windgong
- O. Winterse lekkernij maken
- P. Leer fotograferen met je smartphone
- Q. Kaarsen maken
- R. Koken

Deelname is gratis.

Maximaal 100 mantelzorgers per locatie.

Aanmeldingen gaan op volgorde van binnenkomst.

Dus stuur zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk 30 oktober 2022, een mail aan dagvandemantelzorg@roermond.nl. Geef de letter van de workshop aan, die u het liefst wilt volgen en een reserve keuze. We proberen zoveel mogelijk wensen te vervullen.

Nadat uw aanmelding binnen is krijgt u een bevestiging en wordt de locatie in Swalmen aan u doorgegeven.

Als digitaal versturen niet lukt, kunt u zich ook aanmelden door een bericht te sturen naar 'Dag van de Mantelzorg Roermond', Donckerstraat 3, 6061 EX Posterholt.

We verwelkomen u graag op 11 november!

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met (mevrouw) Lei Janssens, via dagvandemantelzorg@roermond.nl of telefonisch 06-12161718. ■

Een negentigjarige, geboren en getogen in Swalmen

90 jaar! Dat moeten de meeste lezers nog zien te worden. Johanna Cox, geboren Geraedts, lukte dat in juni van dit jaar. Een gesprek met haar over wat ze zoal deed en meemaakte.

Foto: Bart Tegels

Johanna, waar in Swalmen ben je opgegroeid?

“Ik ben geboren en opgegroeid in Middelhoven, ‘achter ’t sjaor dus’ en bij het kapelletje het pad rechtdoor. Ons adres was Middelhoven D23B. Vader had het huis in 1931 laten bouwen, maar een aansluiting op het riool, waterleiding en elektriciteit was er op die locatie niet. Koken gebeurde op het kolenfornuis, water pompten we zelf op, verlichting hadden we van petroleumlampen en de kamer werd verwarmd door de ‘sjtoof’. Pas in 1953 kregen we elektriciteit. We hadden een grote ‘haof’ met fruitbomen en verder kippen, varkens voor het vlees en geiten voor de melk. Ik was de oudste van zeven kinderen en moest altijd meehelpen bij de verzorging van de kleinsten. Daardoor kon ik niet altijd naar de mis ’s morgens en kreeg dus bijna nooit een beloningsprentje van de zusters, die het misbezoek van alle kinderen op het schoolbord bijhielden. We waren een degelijk katholiek gezin met heel goede contacten met de ‘nao-ber’ (buren). Soms kwam ik te laat op school omdat de overweg tussen 8.10 en 8.30 altijd dicht was vanwege rangerende treinen. Ik hoorde dan de bel al gaan als ik puffend over het Kerkpad naar de H. Hartschool rende. En kon vaak als laatste in de rij aansluiten om naar binnen te gaan.”

Is er nog meer te melden over je lagereschooltijd?

“Ik ging heel graag naar school. Vond alles interessant. Dat ik leerde lezen, was een openbaring. Thuis hadden we maar twee boekjes, één over elfjes en het andere over een wonderlijke reis. Die heb ik heel vaak gelezen en voorgelezen. Van Sinterklaas kreeg ik op school geen pepernoten omdat ik tijdens de leesles stiekem vooruit had zitten lezen. Ik was al jong erg geïnteresseerd in geschiedenis. Als juf Clumpkens in de vierde klas vertelde over Jacoba van Beieren, hing ik aan haar lippen. En na school speelden we met de buurtkinderen het verhaal na bij de Naborch. Minder leuk vond ik het standsverschil op school. Fabrikantenkinderen waren bij de zusters meer geteld dan arbeiders- en boerenkinderen. Als oudste moest ik thuis naast het huishoudelijke werk elke dag na school tien naalden breien aan onderbroekjes voor de jongsten. Van uitgehaald garen, want nieuw garen was alleen op de bon te krijgen.

Mijn lagereschooltijd viel in de oorlog. In 1940 deed ik mijn Eerste Communie. Ik zat in de tweede klas, want het nieuwe schooljaar begon toen in april; vijf dagen later brak de oorlog uit. We zijn al die tijd gewoon naar school gegaan. Er werd op school wel geoefend

‘Op 1 september 1944 rond 9.00 uur werd op het station in Swalmen door Engelse vliegtuigen een passagierstrein beschoten. Het werd te gevaarlijk en de scholen werden gesloten.’

wat te doen bij luchtalarm. In de winter van 1942 werd wegens kolengebrek de Lambertusschool gesloten; de jongens kwamen toen ’s morgens naar de H. Hartschool en wij meisjes hadden ’s middags les. Er was soms gebrek aan lesmateriaal omdat de Duitsers alles naar hun ‘vaderland’ wegvoerden. Op 1 september 1944 rond 9.00 uur werd op het station in Swalmen door Engelse vliegtuigen een passagierstrein beschoten. Het werd te gevaarlijk en de scholen werden gesloten. In de winter van ‘44-’45 brachten we vanwege beschietingen veel tijd door in de kelder. Swalmen moest in januari/februari evacueren. Vanwege vaders werk bij Jac Geraedts Houtbedrijf, dat door de Duitse organisatie Todt was gevorderd, en dat ook zorgde voor licht in het lazaret en stroom voor de molen van Hilkens, kreeg vader een Ausweis en hoefden wij niet te evacueren. Wel moesten we ons huis uit en gaan wonen bij het bedrijf aan de Stationsstraat, waar we zowat de hele dag in de kelder verbleven. Op dat adres maakten we op 1 maart 1945 ook de bevrijding mee. Terug in ons huis in Wieler bleek daar geen ruit meer heel te zijn en hielpen we mee om het weer bewoonbaar te maken. Ook werkten we mee om de harmoniezaal schoon te maken. De Duitsers hadden daar paarden en koeien in gehouden. De Lambertuskerk lag nog in puin, daarom moest de H. mis in de harmoniezaal gelezen worden. De evacuees kwamen voor en na terug en op 1 mei begon de H. Hartschool weer. Die dag ging ik naar de zesde klas en besloot dat ik later onderwijzeres wilde worden.

De drie zusjes Johanna, Nelly en Leny in de H.Hartschool)

In februari 1946 ben ik heel hard op het ijs gevallen. Met een gecompliceerde heup- en bovenbeenbreuk heb ik vijf maanden in het ziekenhuis in Roermond gelegen. De meest bepalende periode in mijn leven. Met gipsverband kon ik alleen maar plat liggen. Er was niets om te doen. We lagen met twaalf meisjes op een zaal, we zongen liedjes, baden de rozenkrans, soms las iemand voor (maar zonder microfoon, dus vaak niet verstaanbaar). Gelukkig kon ik borduren. Ik nam me toen al voor: later ga ik iets doen om mensen die lang ziek zijn een zinvolle daginvulling te geven. Weer thuis uit het ziekenhuis kon ik niet fietsen en kon dus niet naar de mulo in Roermond. Daar was ik graag naar toe gegaan.”

En na de lagere school?

“In september ’46 ben daarom naar de tweejarige VGLO-school gegaan. Mijn hulp was thuis hard nodig en ik moest ook geregeld bijspringen in de winkel van ome Coen aan de Hoogstraat. In Swalmen zelf was ook niet veel te doen. Je had wel kerkelijke organisaties. Met 16 jaar werd ik lid van de Mariacongregatie. Dat was een bijeenkomst voor ongehuwde vrouwen op de eerste zondag van de maand na het lof. We zongen het ‘Veni Creator’, kregen een stichtelijk woord van pastoor Hoen, er werden veel Marialiedjes gezongen zoals ‘Maria te minnen wat zalig genot’ - dat ik nog van buiten ken. Ook werd ik lid van de Gidsen. Daar deden we creatieve dingen, zingen, speurtochten en gingen op kamp.

Omdat ik graag handwerkte, werd ik lid van de missie-naaikring. Daar werden paramenten (misgewaden) gemaakt voor Swalmer missionarissen in het buitenland. Later heb ik kleding leren naaien bij de ENSAID in Roermond en cursussen algemene ontwikkeling

gevolgd bij het Sangers instituut, ook in Roermond. Op aanraden van zuster Sebastiana van Het Groene Kruis ben ik kraamverzorgster geworden. Met veel voldoening heb ik dat werk drie jaar gedaan. Voor die opleiding moest je eigenlijk MMS (Middelbare Meisjes School) hebben, maar omdat ik allerlei schriftelijke cursussen via Sangers had gedaan, mocht ik toch beginnen, hoewel mijn vader dat helemaal niet zag zitten. Maar ik was intussen 21!

Na het behalen van het diploma welfareleidster heb ik in het ziekenhuis in Roermond gewerkt tot ik in 1965 trouwde met Frits Cox. In die tijd werd je als getrouwde vrouw ontslagen als je in overheidsdienst werkte. We gingen in Boukoul wonen en daar zijn ook onze twee dochters Liesbeth en Marja geboren.

Tentoonstelling in Groene Kruisgebouw

‘Op aanraden van zuster Sebastiana van Het Groene Kruis ben ik kraamverzorgster geworden. Met veel voldoening heb ik dat werk drie jaar gedaan.’

Daarna heb ik nog enkele jaren hetzelfde werk gedaan in verpleeghuis Camillus. Vanaf 1971 kon ik me in Swalmen verdienstelijk maken bij de Zonnebloemafdeling. Dat betekende ziekenbezoek, bezigheid geven, welfaremiddagen en winkelmorgens mee organiseren en verkooptentoonstellingen van zelfgemaakte werkstukjes mee opzetten. Het was heel gezellig en dankbaar werk. Ik heb het gedaan tot de opheffing van de afdeling Swalmen in 2009.

[< Lees verder op de volgende pagina >](#)

Bij het zilveren huwelijksfeest van de familie Geraedts op 4 augustus 1956
Zittend vader en moeder, v.l.n.r. Sef, Nelly, Herman, Leny, Gerard, Johanna en Coen

Heb je naast het welfarewerk nog andere dingen gedaan?

"Ja, toen we in Swalmen op de Koningin Wilhelminalaan woonden en het met mijn heup niet zo goed ging, kreeg ik een driewiel fiets en kon ik weer zelfstandig ergens naar toe. Intussen zaten de meisjes op de H. Hart-school en ben ik daar leesmoeder en handwerkjuf geworden. Ook werd ik lid van de oudercommissie van die school. Verder heb ik 25 jaar de collecte van de Maag-lever-darmstichting georganiseerd en daarvoor collectanten gezocht.

In 1980 ben ik lid geworden van de Milieu- en Heemkundevereniging Swalmen. Daarmee ging mijn onderwijs wens in vervulling. Ik dacht daar van alles te leren, maar we moesten eerst nog heel veel zelf uitzoeken op heemkundig gebied. Ik vond het geweldig om mee te werken aan het boek over de Swalmer industrie en het boek over de oorlog 'Swalmen '40-'45 was een echte uitdaging. Maar wat me het meeste aansprak was het werken aan het boek over al die kerkelijke verenigingen die er in Swalmen zijn geweest in verband met het 100-jarig bestaan van de H. Lambertuskerk: 't was - 't werd - 't is... Daarvoor hebben we heel wat uren in het archief in Roermond gezeten. Het gezelligste was het meewerken aan het Zjwaams woordenboek. Ik heb in die periode zelfs meegedaan aan de Swalmer optocht.

Eigenlijk heb ik wel aan alle uitgaven, tentoonstellingen en open dagen van de MHVS meegewerkt. Inmiddels ben ik er erelid.

Museum Asselt

De gemeentepolitiek en in het wereldgebeuren heeft me ook altijd geïnteresseerd, ik was lid van Progressief Swalmen/PvdA. Ook van Vrouwen voor Vrede in Roermond en het Swalmer Vredesplatform. Heb mee gedemonstreerd tegen de komst van kruisraketten. Ook ben ik lid van de Stichting Swalmen-Nepomuk. Deze stichting is voortgekomen uit het Swalmer Vredesplatform na de val van de Berlijnse muur. Eigenlijk uit interesse voor hoe de bewoners van het geboortedorp van onze brugheilige Johannes van Nepomuk nu bevrijd van het communistisch juk leefden. Met de stichting ben ik verschillende keren op reis geweest naar Tsjechië en we waren ook gastgezin bij diverse uitwisselingen. Het museum van Asselt heeft ook een bijzondere plek in mijn hart. Ik heb daar veel zondagmiddagen geholpen om het museum open te houden.

'Toen de meisjes studeerden en Frits met pensioen was, bezochten we samen veel musea en maakten we met vrienden dagtochten.'

Bij alles wat ik deed heb ik altijd steun en support gehad van Frits en mijn dochters. Frits hielp ook graag mee bij het opzetten van tentoonstellingen van de MHVS. Toen de meisjes studeerden en hij met pensioen was, bezochten we samen veel musea en maakten we met vrienden dagtochten. Groot was ons verdriet toen Frits na een kort ziekbed in 1996 overleed. Hoe moest ik nu alleen verder. Ik wist het niet. Maar dankzij mijn geloof in de H. Geest, de steun van mijn dochters, familie en de vrienden van de verenigingen waarvan ik lid was, heb ik de kracht gekregen om de draad weer op te pakken en verder te gaan met mijn leven. Dat ik kon verhuizen naar mijn huidige aangepaste seniorenwoning aan Rijksweg Noord maakte het voor mij gemakkelijker om zelfstandig te blijven wonen.

Toen het zwembad om vrijwilligers vroeg, heb ik daar enkele jaren met heel veel plezier kassadiensten gedaan. Op basisschool de Octopus was ik een tijd handwerkoma.

Ook mocht ik voor de viering van 50 jaar seniorenvereniging in 2013 meehelpen bij het opzetten van een fototentoonstelling. En in de corona-lockdowntijd heb ik de gegevens bij elkaar gezocht voor de tentoonstelling over 75 jaar bevrijding en de bevrijdingsfeesten in

Tentoonstelling over 75 jaar bevrijding en de bevrijdingsfeesten in 1945 met burgemeester Donders-de Leest en neef Herm Geraedts

1945, die in september 2020 gelukkig gehouden kon worden, al was het met 1.50 meter afstand en mondkapje op. Er was veel belangstelling. Van een grote viering samen met het Oranjecomité en de Dorpsraad kon helaas geen sprake zijn. Ik ben heel blij dat ik al dit vrijwilligerswerk heb mogen doen. Al heb je een handicap en ben je al op leeftijd, je kunt toch heel verdienstelijk zijn voor de gemeenschap. Tot mijn grote verrassing kreeg ik in 2004 een koninklijke onderscheiding voor mijn vrijwilligerswerk: lid in de orde van Oranje Nassau. En het jaar daarna van de Hopsjokkers de Nepomukmedaille, waar ik zeer vereerd mee was."

Welke gebeurtenissen in Swalmen hebben de meeste indruk op je gemaakt?

"Ik vind het nog altijd jammer dat Swalmen onderdeel is geworden van Roermond. Ook vind ik de komst van de R73 een aanslag op onze natuur. Er is veel Swalmer industrie verloren gegaan, alles is zo grootschalig geworden. Positief vind ik hoe Swalmen na de Tweede Wereldoorlog weer herbouwd werd, dat er veel nieuwe woonwijken zijn gekomen, dat we het zwembad en het Groenewoud hebben kunnen behouden en dat we een dorpsraad hebben om wensen en verlangens te uiten en er een gemeentelijk budget is om plannen uit te voeren."

Onderscheiden met de Nepomukmedaille (rechts vorst Ferd Geerlings)

Hoe ziet een dag van een negentigjarige eruit?

"Na wat 'opstartproblemen' 's morgens lees ik altijd de krant helemaal. Voor de knipselmap van de MHVS knip ik dan meteen de Swalmer onderwerpen uit. Ik heb altijd wel wat kaarten of brieven te schrijven, lees graag historische romans of kijk naar historische tv-series. 'De slimste mens' vind ik ook leuk. Heb er lol aan als ik een antwoord sneller weet dan de kandidaat. Fietsen op mijn driewieler gaat helaas niet meer, moet het doen met rollator en rolstoel. Ook ga ik wel eens op pad met de BoodschappenPlusBus. Dan gaat altijd een begeleid(st)er mee.

Er ligt meestal wel wat naai- of verstellwerk voor de kleinkinderen klaar. Onlangs heb ik nog de mouwen voor een blouse verlengd. Vond het zonde die weg te moeten doen.

Ik heb altijd geweldige hulp in huis gehad. Vier keer in de week kook ik zelf en eet drie keer een maaltijd van Apetitito. Na mijn ziekte van vorig jaar heb ik nu een bonusjaar. Ik heb nog niet alles af wat ik graag wil doen, in mijn dikke 'laevesboek' bijvoorbeeld zijn nog niet alle bladzijden gevuld. Ik krijg best veel bezoek en vind een ijsje eten bij de overburen ook heerlijk. Ik geniet van het bezoek van mijn dochters en vijf kleinkinderen. We spelen vaak samen rummikub of mens-erger-je-niet en kijken samen tv. Op zondag volg ik de mis op tv."

Dat klinkt allemaal als een behoorlijk gevuld leven. Heb je ook nog iets te wensen voor Swalmen?

"Ik zou willen dat mensen zich er thuis en onderling verbonden blijven voelen, dat ze omkijken naar elkaar. Een leefbaar Swalmen op allerlei gebied, inclusief de Swalmer natuur. Dat de kinderen opgevoed worden richting welzijn en niet alleen richting welvaart. Verder wil ik zeggen:

'Kijk niet naar wat je niet meer kunt, maar geniet van wat je wél nog kunt doen.'

Dat is een mooi slot, Johanna. We hopen dat we je nog een hele poos in ons midden mogen hebben, dat je wensen voor Swalmen in vervulling gaan en dat je alles wat je nog zou willen doen ook mag afkrijgen. ■

Het lijkt ver weg, maar...
de 2e Zjwamer Kerstsfeer
Wandelroute komt in beeld.

Oproep aan alle inwoners van Swalmen

De 1^e Zjwamer Kerstsfeer Wandelroute was een succes! Namens de Dorpsraad gaan we andermaal een sfeervolle kerstwandeling organiseren. Daar hebben we jullie voor nodig! Heb jij het huis en/of de tuin rondom de feestdagen op een bijzondere wijze versierd? Dan ben jij degene die wij zoeken. Alle participerende adressen gaan we in kaart brengen op de plattegrond van Swalmen. Vervolgens kan iedereen zelf een wandeling uitstippelen. In samenspraak met BIZ Centrum Swalmen wordt er tevens een quiz aan de wandelroute gekoppeld. Hiermee zijn leuke prijzen te verdienen.

**Moet jouw
huis/tuin
echt gezien
worden?**

Stuur dan vóór 14 november a.s.
een mailtje naar [secretariaat@
dorpsraadswalmen.nl](mailto:secretariaat@dorpsraadswalmen.nl).
Je krijgt dan een aanmeldings-
formulier toegestuurd.
Desgewenst neem je een
papieren exemplaar mee bij
Jan Linders of Kantoorboek-
handel van Heijster.

Enkele spelregels:

- Deelname staat open voor alle inwoners van Swalmen.
- Versiering en sfeerverlichting wordt naar eigen inzicht en creativiteit vormgegeven. Uitgangspunt is daarbij dat het kerstsfeer ademt voor jouzelf, burens en wandelaars.
- Houd bij alles rekening met het woongenot van naaste burens en bewaak de veiligheid.
- Jouw creatie is te bewonderen van 17 tot en met 26 december vanaf 16.30 uur tot 22.00 uur.
- Iedereen is zelf verantwoordelijk en doet mee op eigen risico.
- Jouw bijdrage is volledig voor eigen rekening.
- De wandeling is voor jong en oud en helemaal gratis.
- Aanmeldingsformulieren kunnen ook ingeleverd worden bij Chris van Goch, Lambertusstraat 10 in Swalmen.
- Ontwikkelingen kun je volgen op de website en de facebookpagina van Dorpsraad Swalmen.
- Verdere details vind je terug op www.zjwameaktueel.nl en het decembernummer van de Zjwamer Gezet.
- Voor verdere informatie: Chris van Goch 06-30666067 of [chrisvangoch@
ziggo.nl](mailto:chrisvangoch@ziggo.nl).

Inlooppreekuur Zorg & Veiligheid

Heeft u vragen over wonen, welzijn, zorg, financiën, WMO of krijgt u een brief waar u geen raad mee weet? Of maakt u zich zorgen over iets of iemand? Loop dan vrijblijvend even binnen bij een medewerker van VIJF (een nieuwe naam voor professionele hulp bij zorg en ondersteuningsvragen in de gemeente Roermond).

**Iedere dinsdagmiddag
van 13:00 tot 15:00 uur.**

Ook de wijkagent en de buitengewoon opsporingsambtenaar zijn dan aanwezig voor vragen over uw veiligheid of die van uw omgeving.

**Servicepunt Zjwame
(Markt 3a Swalmen)**

Telefoonnummers

14 0475 of 0475-359101:
Afdeling Stadtoezicht Roermond.

112:
Politie bij heterdaad/(bloed)snel en verdachte situaties.

0900-8844:
Politie bij overige zaken en vragen (b.v. stand van zaken aangifte).

0800-7000:
Meld Misdaad Anoniem.

14 0475:
Gemeente Roermond voor meldingen in de openbare ruimte.

Colofon

De Zjwamer Gezet is een uitgave van de Stichting Dorpsraad Swalmen. De redactie bestaat uit Riky Simons-Julicher, Patrick van Cann, Geert Julicher en Chris van Goch.

De Zjwamer Gezet wordt huis-aan-huis verspreid in Asselt, Boukoul en Swalmen, behalve bij adressen met een nee/nee sticker. Desgewenst kan een (extra) exemplaar meegenomen worden bij Jan Linders Swalmen of bij Van Heijster Kantoor/Boekado.

U kunt de Zjwamer Gezet ook digitaal lezen. Kijk hiervoor op www.dorpsraadswalmen.nl

Productie: Studio Done, Swalmen

provincie limburg
gesubsidieerd door de Provincie Limburg

